

Gedichtje voor een vriendin

‘Schrijf eens even een gedichtje,’ vroeg ze,
‘want dat doe je toch als dichter’.

Ik voelde het angstzweet uitbreken,
ken je dat: heet maar toch verbleken.

Maar ik wou haar niet teleurstellen,
klaar voor ze iets kon vertellen.

Alles voor een vriendin, van slaaf tot koningin.

Zo was zij gelukkig en ik als haar dichter
weer wat zinnen lichter.

Gevoelens

Soms zijn ze zo vurig vol verlangen
en soms zo hard, afstandelijk en kil.

Het tij kan telkens heel snel keren,
al zie en voel je duidelijk het verschil.
De warmte en tederheid van een kus,
of de afstotelijkheid van een woord.

Ik heb ze regelmatig al gevoeld
en jammer genoeg ook al eens gehoord.

Als ik dan nog niet zeker ben,
dan kijk ik even in jouw ogen.

En zie ik dat er echt niets scheelt,
of ze me vertellen dat je hebt gelogen.

Dunne worsten

Dunne worsten, aardappelen en bloemkool in witte saus.

Dat is wat we eten hier vandaag.

Het is misschien niet zo chique als op restaurant,
maar al bij al eet iedereen het graag.

Nog eventjes de tafel dekken
en als dat is gebeurd, boven oma wekken
want die zit te “kijken” naar haar favoriete quiz.

Als we dan uiteindelijk aan tafel zitten,
ik zie het nu al zo gebeuren.

Gaan ze allemaal over de worsten vitten
en over de saus van de bloemkool zeuren.
